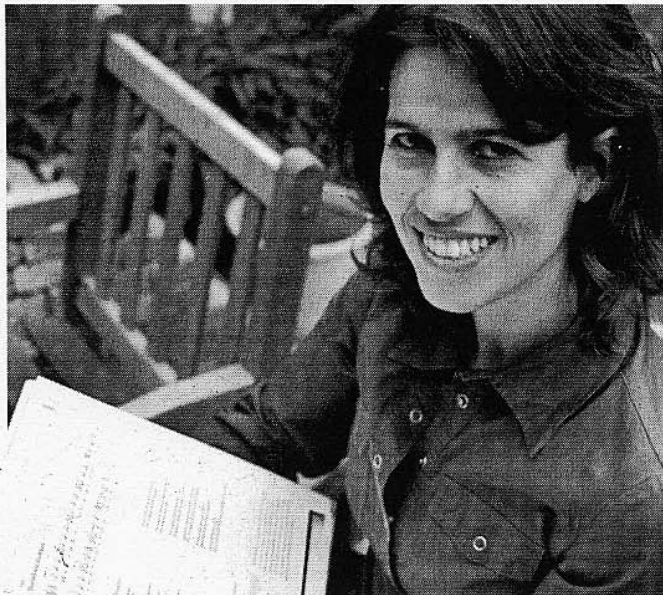

MET HART EN ZIEL

door Nicolet Steemers

Je ziet ze overal. Vrouwen en mannen die in de weer zijn met de schone kunsten. Niet voor het gewin, maar puur voor het plezier.

Sukran Örnek: „Wat veel culturen gemeen hebben, is dat ze in onderdrukking en armoede geleefd hebben.” foto Lenneke Veebeek

'Je leert een andere cultuur kennen door de muziek'

S Naam: Sukran Örnek

Leeftijd: 36 jaar

Woonplaats: Enschede

Uitvoering: Het multicultureel koor Intervocaal o.l.v. Diet Gerritsen treedt donderdag 31 mei op in het Helmertheater in Enschede

Aanvang: 20.00 uur

Info: www.intervocaal-enschede.nl

Sukran Örnek zingt altijd. Met haar kinderen, onder de douche en tijdens het schoonmaken. Toch had ze nog nooit overwogen om bij een koor te gaan, tot die dag, nu ruim twee jaar geleden, dat haar man Cevdet (tevens gemeenteraadslid in Enschede, red.) bij Broodje Cultuur op de universiteit zijn gedichten voordroeg. Het multicultureel koor Intervocaal trad daar ook op en dirigent Diet Gerritsen was onder de indruk van de gedichten. Ze vroeg de dichter of hij Intervocaal toestemming wilde verlenen om enkele van zijn teksten op muziek te zetten en in het repertoire op te nemen.

„Hij voelde zich vereerd, dus dat wilde hij graag”, aldus de uit Syrische ouders in Turkije geboren Sukran. „Toen ze daarna aan mij vroegen of ik belangstelling had om me bij het koor aan te sluiten, weigerde ik eerst, want ik vond helemaal niët dat ik kon zingen. Ik dacht ook dat je aan hoge eisen moest voldoen, maar toen ik een keer ging luisteren, mocht ik gelijk

meedoen. En ik voelde me meteen thuis. Onze dirigent weet je dat welkome gevoel te geven. Ze staat overal open voor.”

**Spreekuurassistente
Sukran Örnek zingt
bij koor Intervocaal**

Achttien uur in de week werkt Sukran als spreekuurassistente op de afdeling chirurgie in het ziekenhuis in Hengelo. Verder heeft ze haar handen vol aan haar tweejarige dochter en haar zesjarige zoon, dus het zingen ervaart ze als een ontspannende hobby.

„Een leuker koor dan Intervocaal kan ik me niet voorstellen. Het is een gemengd koor, het bestaat uit ongeveer vijftwintig mensen uit alle delen van de wereld. Chinezen, Indonesiërs, Taiwanese, Turken en Bulgaren en nog veel meer nationaliteiten bevinden zich in de gelederen.” Ze lacht. „Ook Nederlanders.”

„Wat ik leuk vond om te ontdekken, was dat muziek inderdaad een band scheidt. Je leert een andere cultuur kennen door de muziek, en tegelijkertijd kom je erachter dat we, als het erop aankomt, niet zo heel veel van elkaar verschillen. Wat veel culturen gemeen hebben, is dat ze in onderdrukking en armoede geleefd hebben. Ondanks slechte omstandigheden hadden mensen de kracht om muziek te maken.”

„Wat die culturen delen is de rol die de natuur speelt in hun liederen. Ze gaan over vissers die hun kind verloren aan het water of die een ode brengen aan een berg. Zo zingen we nu een Chinees lied, dat over meisjes mooi als water en jongens sterk als berg gaat.”

„We zorgen ervoor dat we altijd weten waar een lied over gaat. Ook al is er niemand in het publiek die de taal verstaat, voor ons eigen gevoel kunnen we het niet maken om heel opgewekt een droevig lied ten gehore te brengen. Bovendien is het een verrijking als koorleden zelf over het lied vertellen. In eerste instantie lijken sommige nummers misschien saai, maar als je er mee bezig bent en je erin verdiept gaat het echt leven, dat vind ik er zo geweldig aan.”